

PASARÉTI PRÉDIKÁCIÓK
refpasaret.hu

**Pasarét, 2017. június 5.
(pünkösdhétfő)**

Földvári Tibor

LÁTTA ISTEN KEGYELMÉT

Énekek: 368,1; 234; 368,2-3.; 370; 631

Lekció: Apostolok Cselekedetei 4,23-35

Alapige: Apostolok Cselekedetei 11,19-26

Azok tehát, a kik eloszlottak az üldözés miatt, mely Istvánért támadt, eljutának Fenicziáig, Cziprusig és Antiókhiaig, senkinek nem prédikálván az ígét, hanem csak a zsidóknak. Voltak azonban közöttük némely cziprusi és czirénei férfiak, kik mikor Antiókhiaiba bementek, szólanak a görögöknek, hirdetve az Úr Jézust. És az Úrnak keze vala velök; és nagy sokaság tére meg az Úrhoz, hívóvé lévén. Elhatott pedig a hír ő felőlük a jeruzsálemi gyülekezet fülébe; és kiküldék Barnabást, hogy menjen el egész Antiókhiaig. Ki mikor oda jutott és látta az Isten kegyelmét, örvendeze; és inté mindnyájukat, hogy állhatatos szívvel maradjanak meg az Úrban. Mert jámbor és Szent Lélekkel és hittel teljes férfiú vala ő. És nagy sokaság csatlakozék az Úrhoz. Elméne pedig Barnabás Tárzusba, hogy felkeresse Saulust, és rátalálván, elvivé őt Antiókhiaiba. És lőn, hogy ők egy egész esztendeig forgolódtak a gyülekezetben, és tanítottak nagy sokaságot; és a tanítványokat először Antiókhiaiban nevezték keresztényeknek.

Imádkozzunk!

Istenünk, mennyei Atyánk, imádunk téged, mert az Úr Jézusban jelentetted ki önmagadat látható, valóságos módon is. Dicsőítünk, hogy Szentlelked által pedig, és ígéd által Jézus mennybemenetele óta tapasztalhatjuk, mennyire valóság, jelen vagy a mi életünkben is. Köszönjük, hogy te így vagy mindenható Isten. Nem csupán teremő, hanem szabadító, megtartó Úr. Áldunk téged, hogy amit az első gyülekezet imádságban elmon-

dott, az igaz, és köszönjük, hogy mi is elmondhattuk volna, mert valóban te mindenek fölött uralkodsz, és a te terved, akaratod végbe megy.

Köszönjük, Urunk, hogy a bűneset utáni világban még mindig munkálkodik a Szentlélek, mert még tart a kegyelem ideje. Magasztalunk, hogy bennünk is munkálkodtál és munkálkodni akarsz.

Hálát adunk, hogy együtt lehetünk a gyülekezet közösségében, hogy imádjunk téged, de tudjuk, te pedig szólni akarsz. Ahogy az énekekben is mondtuk: erősítsed hitünket. Add Urunk, hogy a te igéd elvégezhesse bennünk azt, amit te akarsz elvégezni. Ha bármi gátolná ezt, gondolatok, érzések, vágyak, szeretnénk mindent magunk mögött hagyni, ebben a te szabadításodat is kérjük. Munkálkodj, Urunk, először is bennünk, hogy aztán majd általunk is.

Köszönjük a bűnbocsánatot, a szabadítást, a megtartatást. Jézus érdeméért hallgasd meg imádságunkat.

Ámen.

Igehirdetés

Amikor az Úr Jézus a földön élve, járva megmutatta, hogy milyen a mennyei Atya, azok számára, akik láthatták őt, valamennyivel könnyebb volt mindezt megragadni, hiszen kézzel foghatóan tapasztalhatták az isteni jelenlétet. Számunkra a Szentháromság Isten titka, illetve a Szentlélek személyének a titka ezért is nehéz és sok tekintetben felfoghatatlan, mert sok mindent nem láthatunk belőle. Éppen ezért izgalmas ez a bibliai tény, hogy velünk az Úr, csak láthatatlan módon, láthatatlan formában. Erről a láthatatlan valóságról mondta Jézus, hogy azok a boldogok, akik akkor is hisznek, ha nem látnak.

A Szentlélek személyének és munkájának a mégis láthatóvá létele éppen abban a tényben mutatkozik meg, ami ott pünkösdkor történt. Nem csupán eljött a Szentlélek, kitöltetett, üdvtörténeti esemény történt, hanem megalakult az újszövetségi Isten népe. A világ kezdetétől annak végéig egyház, de az újszövetségi egyház megalakulása ott Jeruzsálemben történt. Olyan nagy ajándék, hogy legtöbbjüknek még a nevét is ismerjük, akik akkor éltek hívő testvéreinként.

Isten népe megalakulása a szíriai Antiókhiaiban. Nem is régen hallhatunk prédikációt, hogy Antiókhiaiban nevezték először keresztyéneknek a hívőket, ezzel a bibliai üzenettel kapcsolatban. Most pedig, hogy Antiókhiaiban is megalakult az Úr népe. Ott is láthatóvá vált a Szentlélek munkája. Nem is akármilyen gyülekezet alakult. A folytatásban tudjuk, hogy hatalmas dolgokat tett Isten, nagyon híres gyülekezet lett ez az antiókhiai.

A Szentlélek személyes munkájának a megnyilvánulását láthatta meg Barnabás, amikor odament, és itt olvastuk ezt a kifejezést: látta Isten ke-

gyelmét. Ez nem akkor történt, amikor már éveket ott töltött, és a gyülekezet eljutott valamilyen szintre a hitben, hanem gyakorlatilag azonnal. Antiókhiában az Úr Lelke gyülekezetet alapított, és kezdettől fogva megmutatkozott Isten kegyelme. A Szentlélek személyes munkájának a kifejezésére is használt egy képet – ezt is hallottuk a történetben –, hogy miért is alakult meg a gyülekezet? Mert az Úr keze velük volt azokkal, akik hirdették az ígét, és megalakult a gyülekezet. Az Úr keze munkája, Isten kegyelmének a látása, és egy harmadik k-betűs szót is mondok, kitartó szívvel maradjanak meg az Úrban. Állhatatos szívvel, azaz kitartó szívvel.

Keze, kegyelem, és kitartó szívvel megmaradni az Úrban. Ehhez a három k-betűs szóhoz kapcsolódóan vizsgáljuk meg, hogy miért is alakulhatott Antiókhiában gyülekezet, és – most már majd a magunk gyülekezetére is gondoljunk, a pasarétire –, mi mutatkozott meg a gyülekezet életében, és mire is bátorította éppen ezek miatt Barnabás által az Úr Lelke őket.

Azt szinte már ki sem kell emelni, mert természetes, hogy aki Isten keze munkáját a kegyelemben látja, az örvendezik. És itt még egy személyes kérdés: te, amikor a gyülekezetre gondolsz, de természetesen ott mindenki – vannak nagyon aranyos fehér báránycsapatok is, szürkék is vannak, a lelkipásztorok fekete ruhája az nem a fekete bárány jellegét hordozza, remélem, de néha vannak feketék is, így gyülekezet az Úr népe –, te örvendezel, amikor a gyülekezetre gondolsz? Látod az Isten kegyelmét, az Úr keze munkáját? Vagy inkább panaszkodsz, keserűszívű vagy, kerülöd a gyülekezetet, azon gondolkodol, hogy inkább el kéne hagyni, vannak sokkal jobb gyülekezetek. Nem régen alakultak itt Budapesten is új gyülekezetek, el lehetne oda menni. Az Úr keze munkája, Isten kegyelme valósága, és ebben megmaradni kitartóan, erről beszél ez a bibliai történet. Erről is.

Nagyon fontos az a tény, hogy a szíriai Antiókhiában azért hallgathatták a pogányok, azaz a görögök is az Isten ígétét, mert Jeruzsálemben István vértanút kivégezhették, és a kivégzése utáni üldözés miatt – amiben emlékszünk, akkor még a fiatal Saul ott volt vezető emberként is – el kellett, hogy hagyják Jeruzsálemet a hívők. De Isten ebből a nagyon szomorú tényből micsoda áldást hozott.

Antiókhiában is látjuk a Szentháromság Isten titka valóságát. Hiszen az Úr Jézus azért jött a földre, hogy elvégezze azt a munkát, amiért küldetett. Fölment a mennybe, de a mennyei dicsőségben is feltámadott Krisztusként végzi azt a művet, amit az Atyától kapott: gyűjti az ő népét. Csak ő dicsőséges testben a mennyben van láthatatlan módon, Szentlelke által és ígéje által viszont itt van. Persze láthatatlanul, de mégis nagyon is láthatóan. És Antiókhiában szól az ige, és hallottuk, hogy nagy sokaság tért meg az Úrhoz. Ha csak egy valaki tért volna meg, az is nagy öröm lett volna.

na. Gondoljunk arra, hogy ki is volt, aki a 9. rész történetében egyedülként tért meg? Maga Saul. Aki aztán majd később mehetett Antiókhia segíteni a munkát. De itt nagy sokaság.

Az Úr Lelkének az isteni hatalmának a személyes jellegét ezzel a kifejezéssel írta le tehát itt a történet, hogy az Úrnak keze volt velük. Akik hirdették az ígét és rajtuk keresztül a Szentháromság Isten valósítja a maga isteni üdvözítő tervét.

Isten keze – ez az Ószövetségben is az isteni jóváhagyás, áldás, gondoskodás kifejezése. Emlékezzünk arra, amikor Ezdrásék nagyon veszélyes úton több héten keresztül utazva rablók között is járva katonai kíséret nélkül eljutottak a fogság földjéről Jeruzsálembe, mert az Úr keze volt rajtuk. Vagy Keresztelő János megszületett, és a pici gyermek életére gondolva, meg a folytatásra is – ugye ő volt a Messiás előhírnöke –, ezt írja a Lukács evangéliumában az ige az 1. rész 66. versében: „és az Úrnak keze volt ővele”. Benne van tehát a gondoskodás, az áldás, az isteni jóváhagyás, nagyon nehéz földi körülmények között is. Az isteni hatalom kifejezése a kéz, de ami nagyon személyes. „Hajlék az örökkévaló Isten, alant vannak örökkévaló karjai” – mondja Mózes 5. könyvében maga Mózes az ő halála előtti utolsó szavaiként.

De nemcsak áldás és gondoskodás ez az isteni kéz, hanem szabadítást is jelent. Gondoljunk a vörös-tengeri átkelésre, a pusztai vándorlásra, aztán bemenve az ígéret földjére – szabadít az Isten. Az Úr karja, az Úr keze kifejezések. Ennek a szabadításnak a legmagasztosabb valóságát olvastuk föl a hívők imádságában, mikor ezt hallhattuk, hogy „amikről a te kezed és a te tanácsod eleve elvégezte volt, hogy megtörténjenek”, azokat vitték végbe. De nem a hívők, hanem ha az Úr keze szabadítani akar, az ellenség is azt teszi. Heródes, Pontius Pilátus kivégezték Jézust. De az isteni kéz személyessége és hatalma leginkább ebben látszik nekünk is, hogy mi történik az egyszülött Fiúval. A megváltás titka. Jézus keze a kereszten kifeszítve – ő is Isten –, és ott nem szabadítás zajlik, hanem ítélet zajlik, pusztít a haragvó, a bűnt gyűlölő Isten, Jézus mindezt elszenvedi, viszont a szabadítás mégiscsak megvalósul, csak nem Jézus számára, hanem azokért, akikért meghalt. Az elveszettekért. „Hogy véghezvigyék, amikről a te kezed és a te tanácsod eleve elvégezte volt, hogy megtörténjenek.” És megtörtént.

Egyébként Jézus maga is beszélt arról, hogy ő kinek a munkáját végzi, mikor azt mondta: ha én Isten ujjával űzöm ki az ördögöket, kétségkívül elérkezett hozzátok az Isten országa. Néha talán azt érezzük mi is, hívőként is, az életünkben, mikor kellemetlen vagy szomorú dolgok történnek, vagy már nagyon várunk valaminek a beteljesedésére, hogy az Isten a kisujját sem mozdítja, pedig még imádkozom is érte. Jézus pedig azt mondja: ha

én Isten ujjával úzom ki az ördögöket... Mózes történetére megy vissza, mikor a tíz csapás során egyszer csak a fáraó mágusai már nem tudják produkálni azt a csapást, és akkor mondják a fáraónak: – Fáraó, az Isten uja ez! Most már látszik, hogy az Isten, az az Isten az igazi. Jézus erre utal. Nem is kell az isteni kéz vagy a kar, elég az uja, és ő szabadít. És lásd, Jézus életében, halálában, megváltó személyes munkájában hogyan mutatta meg Isten.

Az Úr keze munkája. És ez a fantasztikus, hogy ami látszott az Ószövetségben, Jézus életében, az folytatódik a Szentlélek munkája nyomán is. Erre jönnek rá és ezt tapasztalják az antiókhiai keresztyének is, illetve azok, akik szólják nekik az igét.

Hadd mondjam most így, hogy Jézus által lehet az Úr keze ennyire személyes valóság, Jézuson is ott volt, Jézusban is ott volt az Úr keze valósága, és Szentlelke által ma is, az övéi életében is, és az övéi életén keresztül is, amikor betöltik azt a küldetést, amit kaptak, kaptunk az Úrtól. Ezért volt beszédes nekem, hogy ott az imádságban a hívők nemcsak Istennek az isteni keze hatalmas munkájáról beszéltek, hanem Isten keze munkájáról a tanítványok, az apostolok életében is ezt mondták: a te kezdet kinyújtva gyógyításra, hogy jelek és csodák történjenek a te szent Fiadnak, a Jézusnak neve által. De mindezt azért, hogy bátorsággal szólhassák az igét akkor is, ha üldözés fenyegeti őket. És olvastuk, hogy beteltek mindnyájan Szentlélekkel.

A pasaréti gyülekezetnek is a léte az Úr keze munkája. Hatalmas kéz. Gondoljunk arra, hogy Joó Sándor tiszteletes úr halála után hogyan gondoskodott Isten lelkipásztorról. Vagy gondoljunk arra, hogy Cseri Kálmán tiszteletes úr nyugdíjba menetele után hogyan gondoskodott az Úr a gyülekezetnek lelkipásztorról. Ha csak ezt nézzük. Most idén pedig szeretnénk látni majd, hogy a presbitérium leteszi a szolgálatát és majd új presbitérium választására kerül sor, a gyülekezetnek azok a férfitestvérei, akik ezt a lelki szolgálatot végzik. Most tudatosan szerettem volna mondani lelki vezetőket, hogy lássuk meg az Úr keze munkáját azok életében, akik a vezetőink.

És látod az Úr keze munkáját, amikor te is képviseled az igét azok között, akik talán még nem az Úréi, és várod, hogy a Szentlélek munkálkodjon már? Nem mindig könnyű várni az Úrra, de a szabadítására érdemes. És lehet, hogy nem látjuk még – mindjárt ott leszünk a kegyelemnél –, de ezt hadd jegyezzem meg: az Úr keze kifejezés a Szentlélek láthatatlan munkájának a látható megvalósulása, amikor már tapasztalható. De amíg nem tapasztalható, addig is zajlik, mert ez az ő munkája. És így lehet a házastárs megtéréséért is harcolni akár évtizedeken át, mert nem az a kérdés, hogy miért nem akarja még mindig megtérésre vezetni az Úr a társa-

mat, hanem az a kérdés, hogy én hívóként hogyan képviseljem a Szentlélek munkáját az ige által az életében.

Mivel most a konfirmáció után új ificsapat alakult, és majd mennek Neszmélyre nem sokára, és az Úr mindig annyi csodát tett az első ifi csendeshéten. Többen a fiatalok közül akkor jutottak hitre, vagy lehet, hogy a második, harmadik csendeshetükön. De gondolhatunk a gyülekezet sátorlajáújhelyi csendesheteire. Az Úr keze munkája.

A folytatás miatt pedig hadd mondjam így: a mi vagy a te személyes életedben is, a mi személyes életünkben is. Láttá Barnabás az Isten kegyelmét. Szeretném jelezni, hogy Barnabás hozzá volt szokva az Úr keze munkája csodájához. Emlékszünk, ő volt az, aki elhitte, hogy Saul nemcsak produkálja azt, hogy megtért, hanem valóban megtért. És Barnabás vezette be a jeruzsálemi gyülekezetbe őt, amikor be akart csatlakozni, mert még a híres apostolok se akarták elhinni, hogy Saulus valóban megtért. Azért ő elég lehetetlen eset volt az Úrnak, mindenki így gondolta. Szerintem a mi életünkben is vannak lehetetlen esetek. Akik miatt nem biztos, hogy mindig tudunk örülni, ha a gyülekezetre gondolunk.

De olyan nagy dolog, hogy Barnabás, amikor megérkezik, rögtön – ezt olvastuk – látta az Isten kegyelmét. Szeretném kiemelni, hogy az ősi szövegnek a jelentése szempontjából ez tulajdonképpen egy mellékmondat, nem is ez a fontos. Persze fontos, csak ez olyan természetes. Hát ha az Úr keze munkálkodik, akkor ez látszik. Örvendezett, ez már fontosabb, és az is fontos, hogy bátorította őket, hogy maradjanak meg kitartóan, állhatos szívvel az Úrban.

Hadd kérdezzem meg, hogy mikor ezt a szót halljuk, hogy kegyelem, akkor mi jut eszünkbe legelőször? Vagy így, hogy Isten kegyelme? Nekem mindig az szokott eszembe jutni, hogy értelmetlen szeretet. De ne ez jusson az eszünkbe először, mert az értelmetlen szeretetnél nálam mindig azon volt a hangsúly, hogy én milyen bűnös vagyok, milyen elveszett az Úr nélkül, kegyelme nélkül, és mennyire rászorulok a kegyelemre minden nap. Most is egyébként, amikor prédikálni kell. De itt egy picit én vagyok a hangsúlyos, vagy a bűnöm, amiből megszabadított az Úr. És ez fontos, de mikor arról van szó, hogy kegyelem, akkor először mindig azt nézzük, hogy az Úr mit érez, mit gondol, mire vágyik, mert a kegyelem az az ő része.

Benne van az, hogy megbocsát, szabadít. De azért az is fontos, hogy amikor az Úr Jézus gyermekkoráról olvasunk, amikor ő is pici gyermek, és ő nem volt bűnös, ő büntelen volt. Lukács evangéliuma 2. rész 40. versében ezt olvassuk: „és az Istennek kegyelme volt őrajta”. Tehát Jézuson is ott az Isten kegyelme. Ezért hadd mondjam, hogy a kegyelem szó, és majd nézzük meg, hogy a szótárakban a kegyelem szónál, illetve hát a bibliai szótárakban, a kegyelem szónál mindig ilyen szavak szerepelnek először:

öröm, élvezet, gyönyör, jókedv, jóakarát. És azután persze jönnek a többiek: kedvezés, kegy, kegyelem, szabadítás, bocsánat.

Remélem, halljuk, hogy miért fontos, hogy Isten kegyelmét látta Barnabás. Mert ha Jézuson is ott volt az Isten kegyelme, ugyanezt tapasztalta Barnabás a gyülekezeten. De most még nem azon, hogy mekkora bűnösök és milyen nagy bűnből szabadította meg őket, hanem az, amit az Ézsaiás könyvéből jól ismerünk, mert így kezdődik a 43. rész Izraelre vonatkozóan, a bátorítás szava már: „Ne félj, mert megváltottalak, neveden hívtalak téged, enyém vagy!” És benne van, hogy ne félj, mert megváltottalak, de ez a nép, akiknek ez szól, akkor még benne vannak a bűnben, a fogság nyomorúságában. De Isten bátorítani akarja őket. És ott hangzik el ez is, hogy „mivel kedves vagy a szemeimben, becses vagy, én szeretlek” – az a 4. vers.

Gondoljunk arra, hogy amikor Jézus megkereszteltetésekor elhangzik, szintén Lukács evangéliumában van ez leírva: „te vagy amaz én szerelmes Fiam, tebenned gyönyörködöm”. Akiben én gyönyörködöm, kedvemet lelem. És mivel Jézusban és Jézus által az Isten keze, az Úr keze és az Isten kegyelme valósága, ezért a legnagyobb bűnös számára is bármikor megvalósulhat ez a titok, hogy Isten azt mondja: az enyém vagy, gyönyörködöm benned, szeretlek téged. És ne felejtjük el, örökkévaló szeretettel szerettelek téged, azért terjesztettem ki rád az én irgalmasságomat. Itt is a hangsúly azon van, hogy mit érez az Úr, mi van őbenne. Teljesen független attól, hogy milyen az, aki iránt érez bármit is. Az a fontos, hogy ő kicsoda és mi van az ő szívében.

De mivel elveszett bűnös, elveszett bárány, ezért jön a jó pásztor, mindent el kell végezni, és itt van hangsúlya annak, hogy lássuk a kegyelemben az érdemtelen szeretetet is. Lássuk a személyes életünkben, a gyülekezet életében, és azok életében, akikért imádkozunk még, mert még mindig nem az Úréi. De ha látjuk az Isten kegyelmét először, akkor lássuk meg, hogy Istennek minden lehetséges. Hadd mondjam ki újra: azért Saulusnak a megtérése lehetetlen esetnek tűnt. Az apostolok számára, Anániás számára. Barnabás volt, aki el merte hinni, hogy hát az Úrnak bárki gyermeke lehet. És még Saulus/Pál is Isten gyermeke lehetett. Pedig milyen gonosz volt. Ő maga is elmondja, emlékszünk. Jézuson az Isten kegyelme és az elveszett bűnösön, az övéin akármilyen vétkes is. És amikor Barnabás látja a gyülekezetet, akkor ezt látja.

Olyan bátorító a történetben, hogy mivel Isten kegyelmes volt ott a zsidók és a pogányok iránt is, zsidók és pogányok ott az antiókhiai gyülekezetben az új életükkel is jelezték, mutatták a krisztusi életükkel – emlékszünk, a keresztyén szó. De a keresztyén szónál is fontos ez, és hadd emlékeztessék, mert elhangzott, nem is az a fontos, hogy milyenek vagyunk,

hanem hogy kihez tartozunk. Mert a keresztyén nem mindig viselkedik úgy, ahogy illik. Ezt is lehet látni. Még a nem hívők is láthatják. De akkor is a kegyelem. Barnabás örvendezett, mert látta az Isten kegyelmét. Amit Isten látott a gyülekezeten, Barnabás ugyanazt látta. Érdemes ilyen szemmel nézni nekünk is a pasaréti gyülekezetet mindig. Amilyennek az Úr látja, én is lássam ilyennek. Akkor is, ha vezető vagyok a gyülekezetben, akkor is, ha csupán tagja. De majd aztán az Úr vezetést bíz rám is, valószínűleg.

Látod az Isten kegyelmét a gyülekezetben? Az Isten kegyelmét látod? Mert ha nem, akkor teljesen jogosan lehet látni a mi gyülekezetünkben is mindent, ami a kegyelem ellen szól. Milyen is a gyülekezet? Ezt szerintem nem is a lelkipásztorok tudják elmondani, hanem a gyülekezet tagjai a lelkipásztorokról. Milyennek látjuk a gyülekezet vezetőit? Mert ők is kegyelemre szoruló bűnösök. És amikor látszik az életükben a bűn, a bűn valósága, akkor fontos, hogy a gyülekezet tagjai is lássák az Úr kegyelmét és viszont. Újra hadd mondjam ki: vannak fekete bárányok is. Vannak olyanok, akiket nagyon nehéz elviselni a gyülekezetben, borzasztóan nehéz szeretni őket. Vannak, akik mindig elesnek. Mindig mondják, hogy imádkozz értem, de közben nem akarnak megállni a hitben.

Gondoljunk arra, hogy ez nem volt más az 1. század gyülekezetében. Hát éppen ma olvastuk, ha olvastuk a Cselekedetek könyvét, az én szívem mindig összeszorul, hogy van egy fiatalember, János Márk – egyébként ő írta a Márk evangéliumát – és őmiatta, az ő valamilyen formában nem a kegyelmet sugárzó élete miatt, egy fiatal, a nagy Pál és a nagy Barnabás annyira nem tudnak egyetérteni, hogy nem tudnak elmenni egy közös úton, és szétválnak. Csak Isten kegyelme munkája az, hogy a szétválás után is zajlik az ő munkája. S majd a végén Pál írja a 2. Timótheusi levélben, hogy nekem Márk hasznos szolgatársam, munkatársam. Tehát minden olyan szép happyenddel végződik. De a mai reggelen nekem is olyan fájó volt olvasni, hogy látni az Isten kegyelmét, amikor éppen nincs egyetértés.

Barnabás örvendezett, mert látszik az Isten kegyelme, öröme, jókedve, amikor az ő népe a helyén van, bízik benne, látszik a nagy létszám. De vajon akkor nem látszik a kegyelem, amikor a kegyelemnek a bűnbocsánatra, a szabadításra vonatkozó valóságát éli meg az Isten? Hát ezért halt meg Jézus! Én csak elkezdem idézni, szerintem a testvérek folytatják majd a Római levél 5. rész 20. versét: „de ahol megsokasodik a bűn, ott a kegyelem sokkal inkább bővülködik”. Látod-e a bővülködő kegyelmet akkor, amikor megsokasodik a bűn? Lehet, hogy a te életedben is. De általában jobban szoktuk látni a másik életét. Sőt, örülünk is, hogyha megsokasodik a bűn a másik életében, mert akkor a mi életünk kevésbé tűnik olyan „sok bűnűnek”. De, ha belegondolunk: ahol megsokasodik a bűn, ott a kegyelem sokkal inkább bővülködik. És ezt látja Barnabás.

Testvérek, Isten népe az nem a tökéletesek társasága, hanem a kegyelmet nyert bűnösök, kegyelemre szoruló, kegyelemből élők közössége. Az Isten kegyelme pedig adott, a Szentléleknek ez a munkája. Ha mi először mindig az Urat látjuk, akkor láthatjuk azt az Urat Szentháromság Istenként, aki az övéit mint gyermekeit szereti. Ha belegondolunk, teljesen mindegy, hogy a gyermekünk, unokánk, dédunokánk hogy viselkedik. Lehet, hogy esetleg a fenekére csapunk, mert már odáig el kell fajulni a dolgoknak, de teljesen mindegy, hogy hogy viselkedik, hát az enyém, mert szeretem. Pozitíve az Úr öröme, gyönyörűsége, a létszámban is, abban is, hogy ők keresztyének, Krisztushoz tartozók, úgy szeretik egymást, ahogy Jézus szeretett. Negatíve pedig, hogy milyenek és mégis pontosan az ilyeneket az Úr hogyan megtartja, hogyan állítja helyre, reformálja, ha kell. Milyen nagy az Úr kegyelme a bűnösök iránt.

Vannak olyan közösségek vagy akár hívő emberek, akik tökéletes gyülekezetre vágnak, és azt mondják, hogy én csak abba szeretnék tartozni. Ilyenkor tanácsoljuk neki, hogy ne hogy csatlakozz, mert ha csatlakozol, még ha addig tökéletes is volt, onnantól fogva biztos, hogy nem lesz az, ha te tökéletes gyülekezethez akarsz csatlakozni.

A kegyelem nagysága abban látszódik, hogy Isten az övéit mint Jézust szereti Jézusért, Jézusban, Jézus által. És a Szentlélek munkája, hogy nemcsak formálja őket, helyreállítja, ha kell, hanem rajtuk keresztül is munkálkodik. Isten kegyelmének a munkája látszódott Pál életében is, mikor beteg volt. Elég volt a kegyelem. A rendkívül szegény macedónok olyan nagy kegyelmet kaptak az Úrtól, bőséges kegyelmet, hogy tudtak támogatni olyan gyülekezetet, aki nagy bajban volt, még náluk is nagyobb bajban. Vagy amikor a filippi gyülekezetnek írja Pál az öröm levelében a börtönből, hogy „Mert néktek adatott az a kegyelem a Krisztusért, nemcsak hogy higgyetek Ő benne, hanem hogy szenvedjete is Ő érette.”

Ezek most a hívő ember, az Isten népe közössége földi életében negatívumok: betegség, hiány, adakozni kell, szenvedés. De Isten kegyelme. Az elveszett iránt pedig, mikor várjuk az Úr kegyelme megnyilvánulását, és amikor hitre jut, akkor ámulunk, és csodáljuk az Urat, de ez az ige ma arról is beszél, hogy te örvendezhetsz az Isten kegyelmének akkor is, amikor még nem látod a munkája valóságát, de tudod, hogy munkálkodik. Ez segít hordozni a legnehezebb természetű embereket is bárhol. Miért lehetsz hálás a gyülekezetért, ha látod az Úr kegyelmét? Miért örvendezhetsz? És miben látod az Úr kegyelme szükségét, ha magadra vagy a gyülekezetre gondolsz? De gondolj az Úrra mindig először.

Mivel örvendezett – látta az Isten kegyelmét, örvendezett –, buzdította őket, intette őket, hogy állhatatos szívvel maradjanak meg az Úrban. Állhatatos, kitartó szív. Kéz, kegyelem, kitartás. Kitartani az Úrban. De

olyan bátorító nekem, hogy a 13. rész 43. versében a pizídiai Antiókhia-ban tapasztalt isteni munkánál olvassuk ezt, hogy maradjanak meg az Isten kegyelmében. Megmaradni az Úrban, megmaradni a kegyelemben. Ezek ugyanazok a kifejezések lehetnek.

Mit jelent megmaradni az Úrban állhatatos szívvel, kitartó szívvel? Olvastuk a folytatást: a hívők megélik a hitüket. A hit az ajándék. Ez is kegyelem. De mikor ez az ajándék adatik, és ezt megragadjuk, hívőkké leszünk, keresztyénekké leszünk, és megmaradunk ebben. És ez nem annak a függvénye, hogy akkor soha nincs elbukás.

Melyikünk bízta volna Péterre az Isten népe vezetését? Melyikünk bízta volna Péterre, hogy ő menjen el a pogányokhoz és vigye az örömhírt nekik? Mert Péter volt, aki megtagadta Jézust. Meg Péter volt az, aki mondta, hogy Uram, hogy ennék én tisztátalant? Soha életemben nem ettem! Meg Péter volt az, aki – a Galata levélből tudjuk – később simán fölállt a pogány keresztyén testvérei asztalától, mikor ott étkezett velük, mert bejöttek a zsidó-keresztyén testvérek, és... Nem is folytatom, mert szörnyű a történet. Pál apostol ott helyreteszi az Úrra mutatva és a kegyelemre mutatva. Ez a Péter? De megmaradt Péter is a hitben, mert a kegyelem megtartotta.

De megmaradni az Úrban, a kegyelemben azt jelenti, hogy bizalom, töretlen bizalom. Ez a hűség, a kitartás az Úrban. A görög nyelvben egyébként a hit és a hűség egy szó, a *πισztisz*. Hűségesnek lenni, hinni és mindegyik az Úr ajándékaként.

Két gyakorlati megnyilvánulása volt itt a történetben: hallották a tanítást, hallották az ígét, egyre jobban megismerhették az Urat, Isten Lelke és igéje munkálkodik – így teljes számunkra: Isten Lelke és igéje, ezt mindig tegyük hozzá –, hallják az ígét, a tanítást, és megismerik az Urat, megismerik a kegyelmet. De élük is. Itt most már nem akartam a folytatásban felolvasni, hogy szeretetadományt küldenek. Hallottuk a jeruzsálemi gyülekezetben ugyanez volt, hogy egymást támogatják. Ez a szeretet. Úgy szeretnek, ahogy Jézus szeretett. Nemcsak elméletben, gyakorlatban is hisznek, hűségesek. Szívük szándéka szerint – lehetne így is fordítani az állhatatos szívvel kifejezést, azaz a céljuk, az elhatározásuk, az akaratum, a rendeltetésük a szívükre nézve ebben valósul meg. Tudjuk, hogy kik vagyunk, mert tudjuk, hogy kihez tartozunk. Krisztushoz, ezért az Urat éljük meg keresztyén élettél, és az Úrhoz hívjuk az elveszetteket.

Ezzel fejezem be, hogy itt a kezdet volt. És ha a kezdet ilyen, milyen lesz a folytatás? Nem akármilyen, hiszen majd ebből a gyülekezetből indul el a pogány misszió Pálon keresztül meg Barnabáson keresztül. Pál és Barnabás szétválása után hívja majd el az Úr Pál apostolt Európa felé, Filippibe megy először, 16. rész. De most én arra szeretném a figyelmet felhívni, ami a 14. rész 26. versében az első missziói út végénél így van le-

írva: „És onnét elhajóznak Antiókhia, ahonnan az Isten kegyelmére bízták volt őket arra a munkára, melyet elvégeztek.” Isten kegyelmére bízták őket, Pált és Barnabást, mert mentek misszióba. Ezt a munkát elvégezték, jönnek vissza, hogy beszámoljanak, hogy Isten kegyelme, Isten keze hogyan munkálkodott sok-sok gyülekezetben. Isten kegyelmére bízták, mert látszott a kegyelem kezdettől fogva a gyülekezeten, és a gyülekezet is tudta, hogyha mennek a küldöttek a misszióba, az apostolaink, akkor az Isten kegyelmét viszik tovább, mert az Úr keze munkálkodik általuk. Pál és Barnabás volt, akik vitték a szeretetadományt is, de itt már a misszióról volt szó, igehirdetés, misszió. De ott is az Isten kegyelme.

A mi személyes életünkben, családi életünkben, gyülekezeti életünkben is Barnabáshoz hasonlóan látható az Isten kegyelme. Bátorít az ige, hogy lásd. De ne csak akkor, amikor minden szép és jó, hanem akkor is, amikor lehet, hogy megsokasodik a bűn, de a kegyelem sokkal inkább bővülködik. És hogyha ezt tesszük, látjuk az Úr kegyelmét, és láttatjuk is az életünkben mint közösség is, akkor meg is maradunk ebben a kegyelemben, megmaradunk az Úrban. Pünkösdi ünnepén, reformáció emlékévén pünkösdi ünnepén tulajdonképpen nincs semmi új dolog. Maradjunk meg! Nekünk nem újat kell csinálni, hanem megmaradni hűséggel az Úrban, a kegyelemben.

Imádkozzunk!

Magasztalunk, mennyei Édesatyánk, hogy Jézus által, Jézusban, Jézusra nézve bennünket is gyermekeidnek fogadtál, tartasz, vallasz. És köszönjük, Urunk, ha mi nem is így érezzük, de akkor is te ezt érzed Isten gyermekeként bennünk is gyönyörködés. Nekünk is mondd: kedves vagy a szemeimben, mert szeretlek. És köszönjük, Urunk, hogy pontosan ez az isteni szeretet tisztogat bennünket, ha szükséges.

Áldunk, hogy most is az úrvacsorai közösségben is erősíteni, bátorítani akarsz. Köszönjük, Urunk, hogy ami az első század hívő népe életében valóság lehetett, az ma is zajlik. Köszönjük a gyülekezetet, és áldunk, Urunk, hogy a te kegyelmed valóságát, nagyságát láthatjuk a gyülekezetünkön is.

Tudod, Urunk, hogy mennyire szégyelljük, amikor nem élünk a kegyelemből, hanem visszaélünk vele, de Urunk, meg akarunk maradni a hitben, hűségben. Segíts nekünk, Urunk, hogy amikor tanítasz bennünket Jézusról, ne csupán az elménk erősödjön, gyarapodjon az ismeretben, hanem valóban az életünkön is látszódjon, hogy növekedünk a kegyelemben.

Köszönjük, Urunk, hogy a te isteni kegyelmedbe ajánlhatjuk minden alkalommal így a gyülekezet közösségében is a betegeket, a kórházban levőket. Azokat a testvéreinket, akik szenvednek az Úr Jézus nevéért, talán éppen ezen a napon is mártírhalált kell, hogy haljanak.

LÁTTA ISTEN KEGYELMÉT

Köszönjük, Urunk, hogy a te kegyelmedbe ajánlhatjuk a Kárpátalján levőket. Ott a háborús helyzet miatt olyan sok a baj lelkiileg és fizikailag, kérünk, Urunk, munkálkodj kezed által, adj ott békességet.

Hadd lássuk a te kegyelmedet népünk vezetői életében is. Kérünk, segítsd őket, tartsd őket alázatban. Akik közöttük hitben járnak, ők is hadd tudjanak megmaradni az Úrban, a kegyelemben.

Most is imádkozunk a gyászoló testvéreinkért. Ezekben a napokban többször is szól majd az ige a temetőkből. Kérünk, hogy vigasztald a családokat, a gyülekezetet. Köszönjük, Urunk, hogy a te kegyelmed nagysága látszódik a tiéd meghalásakor is. És köszönjük azt a reménységet, amelyet az Úr Jézus megszerzett.

Kérünk, hogy most a csendben elmondott imádságunkat is hallgasd meg Jézus érdeméért.

Ámen.

631

Szentlélek, jövel

✎ Ecsedy Aladár (1902-1990)

♪ Ecsedy Aladár (1902-1990)

Szent - lé - lek, jö - vel, Szí - vünk töltsd ma el,
Szent e - rőd - del, ví - ga - szod - dal Légy hoz - zánk kö - zel!

(Capo III. fekvés)

2. Jöjj, pünkösdi láng,
Nyisd meg szívünk, szánk,
Hogy a bűntől megtisztulva
Szálljon fel imánk!
3. Adj bátor hitet,
Zengő éneket,
Mely sok bűnöst megtérésre,
Üdvre elvezet.

4. Szenteld meg szívünk,
Hogy eggyé legyünk,
Hogy Jézusról vallást tenni
Mindig kész legyünk.
5. Ha eljő az est,
Ránk fátylat ereszt,
Boldog szívvel zengje ajkunk:
Győzött a kereszt!